

مهند کاپیز فروزان

دیرباز تحقیقات و آموزش

شرکت توسعه کشت دلازی روغنی

سخنی کوتاه

خیر نخواهد نمود بلکه به دلیل قیمت قابل توجه بذور وارداتی، عدم ارزیابی رسمی از سوی مراجع تحقیقاتی (حداقل عدم ارائه نتایج) زمینه آزمون و خطا از محل درآمد کشاورزان را فراهم خواهد نمود. ضمن آنکه این رویه مشکلات اساسی برای شرکت‌های تولید کننده بذر داخلی که با سرمایه شخصی نسبت به تولید بذور استاندارد حسب سفارش اقدام می‌نمایند ایجاد خواهد نمود زیرا تبلیغات در مورد بذور وارداتی عملاً تفاوت قابل توجهی در عملکرد با ارقام داخلی در سطح کلان ندارند زمینه ایجاد تردید در کشاورزان را که حتماً بذور خارجی برترند را ایجاد نموده و سرمایه صرف شده توسط شرکت‌های داخلی برای تولید بذور فوق را به هدر خواهد داد. پیشنهاد می‌نماید با توجه به تغییر سیاست‌ها در زمینه دانه‌های روغنی و تفویض اختیارات به مجری طرح، توجه ویژه به تحقیقات خصوصی بذر جهت ارائه ارقام و هیبریدها جدید متناسب با نیازهای داخلی در برنامه کاری قرار گیرد تا از خروج مقادیر متنابه ارز با وجود توانمندی داخلی پیشگیری به عمل آید. شاید مساعدت‌های مالی از محل بخشی از اعتباراتی که برای واردات در نظر گرفته می‌شود در قالب چارچوب مشخص برای شرکت‌های فعال خصوصی در عرصه بذر خصوصی ما را به سرمنزل مقصود برساند.

با نزدیک شدن به فصل پاییز کم کم تب زراعت و کشت کلزا در کشور فراموش و کلیه دست اندر کاران نهایت تلاش خود را به کار خواهند بست تا زمینه ترغیب کشاورزان به کشت این دانه روغنی را فراهم نمایند. اما چنانچه بخواهیم منصفانه روند و تمایل کشاورزان به زراعت کلزا در مقایسه با سال‌های قبل مورد ارزیابی قرار دهیم متوجه نوعی سردرگمی در اتخاذ تصمیم به کشت کلزا توسط کشاورزان می‌گردیم.

متاسفانه در چند سال اخیر شاهد آن هستیم که مقادیر متنابه از بذور کلزای خارجی از ارقام و تیپ‌های مختلف به کشور وارد شده که شاید برای قسمت عمده آنها تاییدیه آزمایشات مراجع تحقیقاتی ارائه نشده است. به دفعات این مورد از سوی مسئولین تحقیقاتی دولتی مطرح گردیده است که هرچند ارقام وارد شده ممکن است به صورت تک مزرعه عملکرد قابل قبولی داشته باشد ولی معرفی و توصیه ارقام برای هر منطقه روالی دارد که باید طی شود تا امکان تکیه بر یک رقم وجود داشته باشد ولی بررسی اجرایی و عملیاتی محصول تولید شده توسط کشاورزان جز در موارد خاص موید تفاوت چشمگیر عملکرد با ارقام رایج نمی‌باشد. نگارنده در این سطور قصد ندارد تا وجود برتری در بذور هیبرید را منکر شود ولی باید پذیرفت ساختار کشاورزی کشور ما با کشورهای پیشرو در اروپا متفاوت است، به واقع چند درصد از کشاورزان ما قادرند تا با امکانات و ادوات در دسترس خود با مصرف بذری در حد ۲/۵ کیلوگرم تراکم حدود ۴۰ بوته در متر مربع را فراهم نمایند و اراضی خود را بهترین نحوه برای کشت کلزا آماده سازی نمایند؟

بنده معتقدم تعجیل در سیاست‌های که در رابطه با واردات ارقام کلزا در پیش گرفته شده است نه تنها این زراعت را ختم به